

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/115 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 31 januari 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appelland om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 januari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

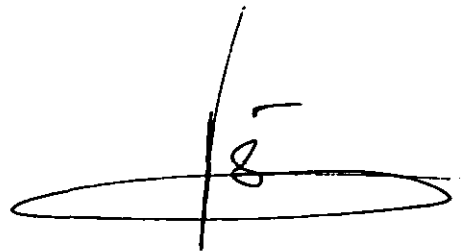
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juni 2007

347-474.

Verzonden: **12 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
 nevenzittingsplaats Zwolle
 sector bestuursrecht
 enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

Awb 06/115

UITSPRAAK

inzake:

geboren op _____
 van Afghaanse nationaliteit,
 IND dossiernummer 0006.27.4074,
 gemachtigde: mr. A.H. Hekman, advocaat te Utrecht,
 eiser,

tegen:

DE MINISTER VAN JUSTITIE,
 als rechtsopvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
 te 's-Gravenhage,
 vertegenwoordigd door mr. D.W.J. Vinkes, ambtenaar ten departemente,
 verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Aan eiser is bij besluit van 28 november 2000 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder d van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Deze was geldig tot 28 juni 2001.
- 1.2 Op 10 april 2003 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 8 december 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
- 1.3 Bij brief van 22 december 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 1 februari 2006. Bij brieven van 28 februari 2006, 4 mei 2006, 19 mei 2006 en 5 januari 2007 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 Het beroep is ter zitting van 11 januari 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.
- 2.2 Ingevolge artikel 34 Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 van de vreemdeling, die direct voorafgaande aan de aanvraag gedurende vijf jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordoet.

regnr: Awb 06/115

-2-

- 2.3 Artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 bepaalt dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd kan worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 Vw 2000, is komen te vervallen.
- 2.4 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is niet in geschil dat de grond voor verlening, namelijk artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, is komen te vervallen. Overeenkomstig vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft verweerder vervolgens alsnog een oordeel gegeven over de vraag in hoeverre eiser in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, of c, Vw 2000. In geschil is de vraag of de weigering alsnog een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, of c, Vw 2000 te verlenen, in stand kan blijven.
- 2.5 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het voornemen en het bestreden besluit gesteld dat aan het relaas van eiser geen geloof kan worden gehecht. Hiertoe heeft verweerder overwogen dat eiser in de gronden van bezwaar van 9 maart 2001 en tijdens het gehoor van 5 december 2005 nieuwe en gewijzigde verklaringen heeft afgelegd ten opzichte van hetgeen hij eerder heeft verklaard. Gelet daarop wordt volgens verweerder evenmin geloof gehecht aan de documenten die eiser heeft overgelegd.
- 2.6 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.7 Eiser heeft aangevoerd dat het in strijd is met de ex tunc-toets en het vertrouwensbeginsel dat verweerder het relaas ongeloofwaardig acht, terwijl eerder een verblijfsvergunning is verleend. De rechtbank overweegt hieromtrent allereerst dat de verblijfsvergunning op grond van het categoriale beschermingsbeleid slechts is verleend op basis van eisers nationaliteit. Verweerder heeft zich ten tijde van de vergunningverlening niet uitgesproken over de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Verweerder dient nu, in asielzaken ex nunc toetsend, alsnog allereerst te beoordelen of de door eiser gestelde feiten geloofwaardig zijn. Verweerder heeft bij deze beoordeling de gronden van het bezwaar van 9 maart 2001 en het gehoor van 5 december 2005 kunnen betrekken. Van strijd met de ex tunc-toets en het vertrouwensbeginsel is derhalve geen sprake.
- 2.8 In het besluit heeft verweerder een aantal elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het asielrelaas ongeloofwaardig is. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat eiser tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en dat zijn verklaringen daarvoor ontoereikend zijn. Zo heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het tegenstrijdig is dat eiser eerst heeft verklaard dat hij geen problemen heeft ondervonden vanwege zijn religie, terwijl hij later heeft verklaard dat hij vanwege zijn religie wel problemen heeft ondervonden. Hiertegen voert eiser in beroep niets aan, zodat dit niet in geschil is. Voorts is, gelet op de gronden van beroep en het gestelde ter zitting, niet in geschil dat eiser tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent het meisje waarmee hij overspel zou hebben gepleegd. Gedurende de procedure voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft eiser verklaard dat dit meisje zijn nichtje betrof, terwijl hij tijdens het gehoor van 5 december 2005 heeft verklaard dat dit niet zijn nichtje was, maar de dochter van een Mullah. Voorts heeft eiser tijdens dit gehoor verklaard dat haar naam is, terwijl hij eerder heeft verklaard dat zij heet. De stelling van eiser dat deze tegenstrijdigheden hem, gelet op de wijze van toetsen en de omstandigheid dat hij eerst na zes jaar is gehoord niet kunnen worden tegengeworpen, doet niet af aan het vorenstaande, reeds nu deze tegenstrijdige verklaringen dergelijke essentiële onderdelen van zijn relaas betreffen, dat verwacht mag worden dat eiser daarover, ook na lange tijd, eenduidig kan verklaren.

regnr: Awb 06/115

-3-

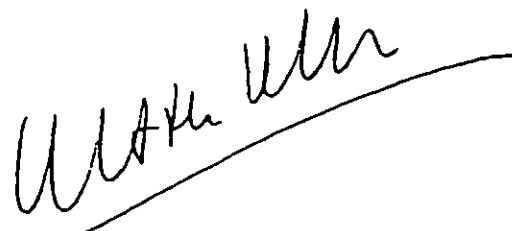
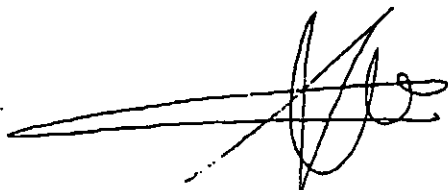
Daarbij komt dat een deel van de door eiser afgelegde tegenstrijdige verklaringen in de bezwaarprocedure zijn afgelegd, slechts acht à negen maanden na de aanvraag van eiser van 28 juni 2000.

- 2.9 Eiser heeft in de beroepsprocedure nog een aantal documenten met vertaling overgelegd. Verweerder heeft hieromtrent in het verweerschrift en ter zitting het volgende opgemerkt. Uit het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van februari 2006 blijkt dat documenten in Afghanistan eenvoudig op niet reguliere wijze kunnen worden verkregen. Eiser heeft niet aangegeven hoe hij aan de documenten is gekomen. Bovendien geven deze documenten geen verklaring voor de door verweerder tegengeworpen tegenstrijdigheden. Daarbij komt dat van eiser verwacht had mogen worden dat hij het verzoekschrift van zijn vader van 9 november 2005 en de brief van de secretaris van het politiecommissariaat van 14 november 2005 eerder, in de besluitvormingsfase, had overgelegd. Eiser heeft hier niets tegen ingebracht. De rechtbank volgt verweerders betoog en is derhalve van oordeel dat de overgelegde documenten niet kunnen afdoen aan het vorenstaande. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is, zodat hetgeen verder nog door eiser is aangevoerd geen bespreking meer behoeft.
- 2.10 Er is dus geen grond voor het oordeel dat de weigering alsnog een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, of c, Vw 2000 te verlenen, niet in stand kan blijven.
- 2.11 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.12 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in tegenwoordigheid van mr. A. Wisman als griffier in het openbaar uitgesproken op 31 JAN 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

31 JAN 2007

AHL
AARTSEN HEKMAN LODDER
 advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1165	B 26 FEB 2007
ZAAKNR. 200701421	
AAN: VS	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. J.W. Aartsen
 Mr. A.H. Hekman
 Mr. P.G.M. Lodder
 Mr. B. Mor-Yazir
 advocaten & procureurs

Officinaar:
 Mw. M.L.C.M. van der Linden

Van Aesch van Wijckskade 31-1
 3512 VR Utrecht
 Tel.: 030-2302000
 Fax: 030-2300576
 Hekman@ahl-advocaten.nl

Raad van State
 T.a.v. Afdeling bestuursrechtspraak
 Postbus 16113
2500 BC Den Haag

(Tevens) per fax: (070) 3651380

Utrecht, 26 februari 2007

Inzake : /staat
 Uw kenmerk :
 Ons kenmerk : AH/20070029

Geachte heer, mevrouw,

In opgemelde zaak doe ik u hierbij toekomen het hoger beroepschrift met het verzoek deze in behandeling te nemen.

*

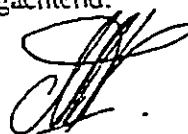
Voorts verklaar ik hierbij dat ik bepaaldelijk gevolmachtigd ben door de heer
 tot het indienen van bovengenoemd rechtsmiddel.

Een afschrift van de aangevallen uitspraak treft u hierbij aan.

*

Gaarne vernemen d.

Hongachtend.

A.H. Hekman

AARTSEN HEKMAN LODDER

advocaten

Hoger Beroep Asiel

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State

Dossier: 20070029

Betreft:

Naam:

Geboren:

Nationaliteit: Afghaanse

Geslacht: man

Adres:

Meerdere personen:

Bepaaldelijk gevolmachtigde:

Mr. A.H. Hekman

Aartsen Hekman Lodder Advocaten

Van Asch van Wijckskade 31-1

3512 VR Utrecht

tel: 030 - 230 20 60

fax: 030 - 230 05 76

Uitspraak de dato: 31-01-2007, verzonden 31-01-2007

Rechtbank: Zwolle

Awb nr: 06 / 115

Ind nr: 0006.27.4074

Inhoud: ongegrond verklaring beroep asiel

Grievens:

GRIEF I

De eerste grief richt zich tegen de rechtsoverweging 2.7 van de aangevallen uitspraak: *“Eiser heeft aangevoerd dat het in strijd is met de ex-tunctoets en het vertrouwensbeginsel dat verweerder het relaas ongeloofwaardig acht, terwijl eerder een verblijfsvergunning is verleend. De rechtbank overweegt hieromtrent allereerst dat de verblijfsvergunning op grond van het categoriale beschermingsbeleid slechts is verleend op basis van eiseres nationaliteit. Verweerder heeft zich ten tijde van de vergunningverlening niet uitgesproken over de geloofwaardigheid van het asieltrelaas. Verweerder dient nu, in asielzaken ex-nunc toetsend, alsnog allereerst te beoordelen of de door eiser gestelde feiten geloofwaardig zijn. Verweerder heeft bij deze beoordeling de gronden van het bezwaar van 9 maart 2001 en het gehoor van 5 december 2005 kunnen betrekken. Van strijd met de ex tunctoets en het vertrouwensbeginsel is derhalve geen sprake”.*

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2 6 FEB 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

AARTSEN HEKMAN LODDER

advocaten

Appellant stelt zich op het standpunt dat verweerder destijds de vergunning niet alleen verleend heeft op basis van zijn nationaliteit, maar dat verweerder eveneens, kennelijk, de identiteit van appellant geloofwaardig heeft geacht. Immers, zonder een duidelijke identiteit is geen vergunningverlening mogelijk.

Het verlenen van de verblijfsvergunning destijds dient op zijn minst enige rol te spelen in de beoordeling later. Er kan niet, zoals de rechtbank en verweerder doen, totaal voorbij gegaan worden aan deze omstandigheid, ook al werd de vergunning enkel verleend op basis van nationaliteit (identiteit).

Voorts is appellant van mening dat de wijze waarop zijn asielverzoek en zijn relaas getoetst is, onzorgvuldig althans onredelijk is. Immers, in eerste instantie wordt van de asielzoeker verwacht zijn relaas te onderbouwen. De bewijslast wordt derhalve in eerste instantie bij de asielzoeker gelegd. Het oordeel over het asielverzoek wordt echter door verweerder jarenlang aangehouden, hetgeen tot gevolg heeft dat appellant in zijn bewijspositie wordt benadeeld. Immers, het licht voor de hand dat appellant direct na zijn aankomst beter kan reageren op hetgeen verweerder hem tegenwerpt dan jaren later. Hij is op dat eerdere moment beter in staat aanvullende verklaringen of documenten te overleggen.

Voorts creëert verweerder steeds meer 'risicomomenten' in de loop der jaren door het afnemen van gehoren met behulp van een tolk. Dit benadeelt ook de positie van appellant.

Naar de mening van appellant kan derhalve de hierboven weergegeven rechtsoverweging geen stand houden.

Verzocht wordt, op grond van bovenstaande grieven, de aangevallen uitspraak te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank.

Gaarne vernemend.

Dagtekening en ondertekening

26-02-07

advocaat